

Sygn. akt VI Gz 73/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Zbigniew Krepski (spr.)

Sędziowie : SO Małgorzata Bartczak-Sobierajska, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko J. M.

o zapłatę w postępowaniu upominawczym

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienia Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt V GNc 59/16

postanawia : oddalić zażalenie

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 25 maja 2016 r. Sąd Rejonowy we Włocławku w sprawie z powództwa K. S. przeciwko J. M. o zapłatę w postępowaniu upominawczym uwzględniając wniosek powoda nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 marca 2016 r., sygn. akt V GNc 59/16 na podstawie art. 781 § 1 k.p.c. (k.44 i k.81).

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości pozwany zarzucając mu obrazę przepisów postępowania tj. art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. polegającą na przyjęciu, że powyższy nakaz zapłaty jest prawomocnym orzeczeniem podczas, gdy wobec braku skutecznego doręczenia pozwanemu nie stał się prawomocny. Wskazując na powyższe pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku powoda o nadaniu temu nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany w szczególności podkreślił, że w trakcie trwania postępowania sądowego i komorniczego przebywał w Belgii prowadząc tam działalność gospodarczą stale od 2014 r. i dlatego nie bez swojej winy nie odbierał pism. Podniósł również m.in., że powód nie dopełnił należytej staranności nie podając jego adresu zameldowania jak też nie skorzystał z możliwości powiadomienia go przez doradcę podatkowego M. S. (2). Zarzucił też, że dochodzona wierzytelność nie istnieje wobec nieistnienia zobowiązania w wysokości oznaczonej w tytule egzekucyjnym (k.49-51).

Powód nie udzielił odpowiedzi na zażalenie pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego – jako bezzasadne – podlega oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. W sprawie brak jest bowiem podstaw do przyjęcia, że pozwany wykazał, iż nakaz zapłaty, który zapadł w niniejszej sprawie w dniu 11 lipca 2016 r. nie jest prawomocny, co w świetle art. 777 k.p.c. w związku z art. 782 § 1 k.p.c. wyklucza możliwość uwzględnienia jego zażalenia.

Sąd Okręgowy podziela w całości ustalenia faktyczne i ocenę prawną zdarzenia przedstawioną przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, przyjmując dokonane przezeń ustalenia za podstawę własnych ustaleń. W szczególności w ocenie Sądu Okręgowego przedmiotowy nakaz zapłaty prawidłowo pozostawiono w aktach sprawach ze skutkiem doręczenia po wdrożeniu zastępczego trybu doręczenia pism sądowych na podstawie przepisu art. 139 § 1 k.p.c. Należy podkreślić, że pozwany nie podnosi w zażaleniu żadnych argumentów, które mogłyby stanowić podstawę do uchylecia postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności; wprawdzie zarzuca, że adres podany przez powoda w pozwie był wadliwy tj. niezgodny z jego adresem zameldowani, jednakże powyższy zarzut jest chybiony. Jak wynika bowiem z wydruku z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP (k.35) oraz z zaświadczenia Systemu Pesel-Sąd Systemu Informatycznego Sądów (k.36-40) wskazany tam adres pozwanego ul. (...) we W. został wskazany przez powoda w pozwie i na ten adres kierowana była w sprawie korespondencja sądowa. W konsekwencji pozwany nie obalił tym samym domniemania, iż doręczane pismo dotarło do rąk adresata. Należy podkreślić, iż doręczenie przez awizo opiera się na domniemaniu prawnym, że doręczane pismo dotarło do rąk adresata. Istnieje możliwość obalenia takiego domniemania, gdyż jest ono wzruszalne. Skuteczne obalenie takiego domniemania nie oznacza co prawda, że zakwestionowane doręczenie nie zostało dokonane, ale powoduje uchylenie skutków biegu terminów, jakie wiążą się z jego doręceniem (v. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2004 roku, III CZP112/03, OSNC 2005/4/61).

Droga zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności nie jest - przy powołaniu się na takie argumenty, jakie powołał skarżący w zażaleniu, skutecznym środkiem pozbawienia tytułu egzekucyjnego wykonalności. Sąd Rejonowy posiłkując się przepisem art. 139 § 1 k.p.c. prawidłowo pozostawił w aktach sprawy przedmiotowy nakaz zapłaty ze skutkiem zastępczego doręczenia pozwanemu.

Reasumując, z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy postanowił jak na wstępie.

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

(...)

(...)

(...)

- (...)

- (...)

(...)

(...)